

Bemærkninger til forslaget

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at Danmark og Sverige skal udveksle civilt krigsbytte mellem de to lande, og Dansk Folkeparti opfordrer med beslutningsforslaget regeringen til at indlede forhandlinger med den svenske regering herom.

Baggrund for forslaget

Sverige røvede, specielt under svenskekrigene i 1658 og 1659, et stort antal civile kulturskatte i Danmark og bragte dem til Sverige som krigsbytte, hvor genstandene fortsat befinder sig.

Disse danske kulturskatte rummer en uvurderlig del af Danmarks historie, sjæl og identitet, og de hører derfor rettelig til i Danmark.

Muligvis er der også civilt krigsbytte fra Sverige i Danmark, og det er Dansk Folkepartis opfattelse, at sådanne genstande skal tilbageleveres til Sverige.

Hvad har hidtil været gjort for at udveksle kulturskatte?

Dansk Folkeparti har ved flere lejligheder gennem de seneste tolv år forsøgt at få regeringen til at arbejde for en udveksling med Sverige hidtil uden held, derfor dette beslutningsforslag.

Hvorfor skal Danmark tage initiativ?

Vi lever i en tid, hvor globaliseringen trænger sig på, og hvor vi kulturpåvirkes stærkt udefra. Derfor er det vigtigt at have styr på vor egen historie og identitet. Desuden er tiden nu moden til, at en udveksling af kulturgenstande kan finde sted.

Svenskerne må overbevises om, at de på linje med andre civiliserede stater må indgå i internationalt udvekslingsamarbejde.

Sondring mellem civilt og militært krigsbytte

Med civilt krigsbytte mener Dansk Folkeparti alt ikkemilitært krigsbytte. Militært krigsbytte er f.eks. våben som kanoner, rifler og sværd samt faner, piber, trommer m.m., som der altid har været tradition for at en sejrende magt tog som legitimt krigsbytte.

Forslaget går ud på at udveksle civilt krigsbytte, hvorfor militært krigsbytte ikke er omfattet af forslaget.

Hvad skal ikke udveksles?

Som nævnt i indledningen skal militært krigsbytte ikke udveksles. Desuden skal arkæologiske fund, der er gjort i egen jord, og som altså ikke er civilt krigsbytte/plyndringsgods eller stjålet, naturligvis ikke udveksles.

Da debatten kørte om udveksling af kulturgenstande for nogle år siden, blev Gundestrupkarret nævnt som et eksempel på en kulturgenstand, der ikke er dansk. Sandt nok, Gundestrupkarret er fundet i 1891 i Vesthimmerland i en mose og stammer tydeligvis ikke fra Danmark, men måske fra Balkan. Hvordan det er havnet i mosen i Danmark, ved ingen. Det kan være købt legalt i sin tid, hjembragt til Danmark og nedlagt i mosen under omstændigheder, vi ikke kender. Et sådant arkæologisk fund skal naturligvis ikke være genstand for udveksling af kulturgenstande.

Kun kulturgenstande, der er civilt krigsbytte, skal udveksles.

Tilbageleverer Danmark kulturgenstande?

Ja. Danmark har leveret kulturgenstande tilbage til andre lande, tilmed kulturgenstande, der ikke er erhvervet ved krigshandlinger, men ved lovlige køb, indsamling og fund.

Et eksempel er de islandske håndskrifter, som i 1700-tallet blev indsamlet og indkøbt helt lovligt rundtom på Island og foræret til kongen. I 1960'erne blev disse leveret tilbage til Island, der ønskede dem hjem. Og sandt at sige: De hører også mere hjemme på Island end i København.

I de seneste årtier er der tillige tilbageleveret mange kulturgenstande til Grønland. Igen er kulturgenstandene ikke kommet til Danmark som civilt krigsbytte, men som arkæologiske genstande, der ofte skulle konserveres og ikke kunne opbevares godt og sikkert nok på Grønland. I takt med at Grønland selv kan passe på